

La Palestro

Vasile Alecsandri

Pe deal, la Palestre, vitejii Zuavi,
Bersalierii sprinteni, Vânătorii bravi.

În oastea germană s-aruncă împreună
Și cu al lor sânge sting focul ce tună.

Dar cine-i mai aprig, mai brav luptător?
E Regele însuși, eroul Victor!

Cu calul său falnic, cu lungă sa pală
De trei ori în dușmani dă singur năvală!

Calu-i ud de sânge până la genunchi,
Pala-i roș văpsită până la mănunchi!

*

Devală-n capela Madonei slăvite
O mamă duioasă cu haine cernite

Se-nchină și-nvață copilul ei blând
În zgomotul luptei să zică rugând:

„O! Santa Madona! tu l-al cărei nume
Dulcea mângâiere se coboară în lume!

Aduc la picioare-ți cu-adâncă uimire
Inima-mi curată, plină de iubire,

Ca o floare vie, ca o floare nouă
Care îți închină și parfum și rouă.

Ascultă-o, Madonă, ruga mea duioasă
Pentru a mea țară atât de frumoasă!

Pentru omenirea ce plânge-n durere
Și pentru-a Veneției liberă-nviere.

Dă patriei mele glorie, mărire,
Pe dușmanii noștri scoate-i din orbire,

Și mie-mi dă brațe ca să pot combate
Cu cei mari de-a valma pentru libertate!”

*

Pe câmpul de moarte, pe câmp de onor
Regele înalță steag învingător.

Zuavi împrejur-i cu glas triumfal
Pe rege-l proclamă al lor Caporal!

Și copilul strigă cu suflet de om!
„Să trăiești o! Victor, Rege-galantom!”